

Prasība, kas celta 2017. gada 20. februārī – *Crédit Agricole un Crédit Agricole Corporate and Investment Bank*/Komisija

(Lieta T-113/17)

(2017/C 231/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Crédit Agricole SA* (Montrouge, Francija), *Crédit Agricole Corporate and Investment Bank* (Montrouge) (pārstāvji – J.-P. Tran Thiet, advokāts, M. Powell, solīcitor, J. Jourdan un J.-J. Lemonnier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

Galvenokārt:

- atcelt Lēmuma 1. panta a) punktu un līdz ar to arī 2. panta a) punktu;
- katrā ziņā atcelt Lēmuma 2. panta a) punktu;

pakārtoti:

- ievērojami samazināt prasītājiem piespriesto naudas sodu, īstenojot neierobežotas jurisdikcijas pilnvaras atbilstoši LESD 261. pantam un Regulas Nr. 1/2003 31. pantam;

papildus:

- atcelt uzklaušanās amatpersonas 2014. gada 2. oktobra, 2015. gada 4. marta, 2015. gada 27. marta, 2015. gada 29. jūlija un 2016. gada 19. septembra lēmumus un līdz ar to atcelt Lēmuma 1. panta a) punktu un 2. panta a) punktu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek lūgts daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 7. decembra Lēmumu C(2016) 8530 *final* par LESD 101. panta piemērošanas procedūru lietā par Euro procentu likmju atvasinātajiem instrumentiem (AT.39914 – EIRD), ar kuru prasītājiem ir ticis noteikts naudas sods EUR 114 654 000 apmērā, kā arī, pakārtoti, ļoti ievērojami samazināt sankciju.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza desmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots tiesību piekļūt tiesai un sacīkstes principa pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots objektivitātes pienākuma neizpilde un nevainīguma prezumpcijas pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar pārsūdzēto lēmumu neesot pierādīta prasītāju līdzdalība apgalvotajās manipulāciju darbībās.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā ierobežojumi kļūdaini tiek kvalificēti atkarībā no minētās darbības veida.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā esot uzskatījusi, ka visas darbības kopā veido vienotu pārkāpumu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā neesot juridiski pietiekami ņemtas vērā prasītāju zināšanas par kopējo plānu un to vēlmi tajā iesaistīties.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo tajā apgalvotais prasītāju pārkāpums ir ticis atzīts par turpinātu, lai arī tas sliktākajā gadījumā ir uzskatāms par atkārtotu.

8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo tajā prasītājiem ir piedēvētas tirgotāju darbības.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija naudas sodu esot piemērojusi, pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu, labas pārvaldības principu, pienākumu norādīt pamatojumu, tiesības uz aizstāvību un samērīguma principu.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējai tiesai esot vajadzējis samazināt naudas soda apmēru, kas esot nesamērīgs attiecībā pret darbību smagumu un ilgumu.

Prasība, kas celta 2017. gada 25. aprīlī – SC/Eulex Kosovo

(Lieta T-242/17)

(2017/C 231/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: SC (pārstāvji – L. Moro, advokāts, un A. Kunst, advokāts)

Atbildētāja: Eulex Kosovo

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka atbildētāja pārkāpa savas līgumiskās un ārpuslīgumiskās saistības pret prasītāju;
- atzīt, ka 2016. gada iekšējais konkurss ir nelikumīgs un tādēļ prasītājas līgums tika nepagarināts nelikumīgi;
- piespriest atlīdzināt prasītājas zaudējumus, kas radušies sakarā ar viņas līguma nelikumīgo nepagarināšanu, 19 bruto mēnešalgu apmērā, tām pieskaitot dienas naudas korekcijas un algas pieaugumu atbilstoši “Nolīgta starptautiskā personālā atalgojumam” un “Pabalstu indikatīvajam līmenim”;
- piespriest prasītājai atlīdzināt morālo kaitējumu, kas viņai radies sakarā ar atbildētāja nelikumīgajām darbībām un lēmumiem;
- piespriest atbildētājam segt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Standartoperāciju procedūru (SOP) par pārkonfigurēšanu 4. un 6. punkta, kuros attiecīgi izklāstīti HRO [Human Resources Office – Personāla biroja] vadītāja principi, loma un pienākumi, pārkāpums un SOP par personāla atlasi 5. punkta (Principi) un 7. punkta (Atlase), konkrēti 7.1. punkta a) un b) apakšpunkta, 7.2. punkta c), f) un k) apakšpunkta un 7.3. punkta c) apakšpunkta pārkāpums (līgumiska rakstura pārkāpumi).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts SOP par personāla atlasi 7.2. punkta f) apakšpunkts un 7.3. punkta c) apakšpunkts un atbildētāja “Rīcības kodeksa” 3. panta 2. punkts, taisnīguma un labticības līgumiskie principi (līgumiska rakstura pārkāpumi) un prasītājas tiesības uz labu pārvaldību saskaņā ar ES hartas 41. pantu (ārpuslīgumiska rakstura pārkāpums).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots objektivitātes principa un prasītājas tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītājas tiesības uz godīgiem un taisnīgiem darba apstākļiem (ES hartas 31. pants), 2011. gada 26. janvāra Lēmuma memorands (Priekšlikums ieviest transportlīdzekļa vadīšanas prasmju izvērtēšanu) un prasības, kas paredzētas 2014. gada aicinājumā veikt iemaksas, kā arī tiesības uz labu pārvaldību.